

לוליטה ז'אן ד'ארק

לוליטה ז'אן ד'ארק

וידוי של זכר לבן אלמן והבתולה מאורליאן

על פי ו.נבוקוב ופרוטוקולים ממשפטה של ז'אן ד'ארק

יוצרים:

עיבוד, בימוי ועיצוב במה: יחזקאל לזרוב

עיצוב תאורה: נדב ברנע

עיצוב סאונד: מיכאל ויסבורד

עיצוב תלבושות: אליון לזרוב

תכנון והפקת במה: זוהר שואף

עיצוב וידאו: דניס קוסטביץ'

מוזיקה: Susanne Sundfor, Laura Marling, Balmorhea

עוזרת במאי: אירנה אורלוב

משתתפים:

ישראל (סשה) דמידוב דורון תבורי

אלונה צימברג קיקי

קבוצת רקדניות מבית ספר לבלט קלאסי

צוות ההצגה:

מנהלת ההצגה: טניה סוכנוב

סאונד: מיכאל ויסבורד

תאורה: אליהו סרבייסקי

עובדי במה: יורי מורביוב, ודים אילין

צוות יצור:

תפאורה: יורי סוכנוב ובית המלאכה של תיאטרון גשר

תלבושות: אלכסנדר גטלין

אביזרים: אולגה ברזינה

מפיק בפועל: רומן קבטנר

מנהל טכני: מקסים רוזנברג

הצגה ראשונה: 15 בספטמבר 2018

משך ההצגה: שעתיים כולל הפסקה

מנהל אמנותי: יבגני אריה

מנכ"ל: לנה קריינדלין

תודה מיוחדת לאופרה הישראלית וללי ארבל.

ולדימיר נבוקוב מראיין את ולדימיר נבוקוב ואת גיבורי לוליטה

אני. **מר נבוקוב, הסופר הגרמני היינץ פון ליכברג פרסם בשנת 1919 קובץ סיפורים ובו סיפור בשם "לוליטה" המספר על גבר מבוגר המתאהב בילדה... מצלצל מוכר? קראת את הסיפור הזה?**

ו.נ. לא. אמרתי כבר שאיני שולט בגרמנית, ולא קראתי בזמן השהות שלי בברלין אף לא ספר אחד בגרמנית.

אני. אבל כאשר הרומן שלך Bend Sinister תורגם לגרמנית לא היית מרוצה מהתרגום, יוצא ש...?

ו.נ. רק רגע, שמת לב לפרפר הנהדר שחלף על פני החלון? אני כבר חוזר...

אני. **ובכן, מר הומברט, ב"כיפה אדומה" של האחים גרים לצייד קראו הומברט.**

הומברט. איני רואה בעצמי צייד, אני משרתו הכנוע של הטבע, אבל, כן, אלוהים, לפעמים מן זוועה שכזאת משתלטת עלי... איך אמר פעם הפילוסוף אנרי ברגסון בתיאוריה שלו לגבי מִשְׁךְ הזמן האבסולוטי? "הזכרון הוא פרשנות החוזרת על עצמה שוב ושוב". אתה יודע בטח שבילדותי פגשתי על חוף הים ילדה בשם אנבל לי - כן, תפגוש את השם הזה גם בשירו של אדגר אלן פו - אבל היא מתה, המוות חטף לי אותה. ואז גם משהו בי מת. הלכתי לאיבוד בזמן כשם שאחרים הולכים לאיבוד במרחב. איך נקראת המחלה הזאת? במעין הזכרות פרוסטיאנית הקמתי לתחיה שוב ושוב את אנבל לי שלי, לוליטה... סליחה, התבלבלתי.

הייתי כמו מכושף ביום השחור ההוא. שוב ושוב הצלתי את אנבל לי מחיבוקו של המוות, מטירופו הטורפני, קינאתי בו על שהוא מחבקה כך, כפי ששום אדם לא מסוגל לחבקה. הסתגרתי בחדרי ביום שחזר על עצמו לנצח, נדודי בחברת לו דמו לחיבוטי נפש הסובלת מקלאוסטרופוביה של מרחב וזמן, המגששת בעיוורון את דרכה, נשענת על קירות אפלים עשויים מדפים ומחדרים בבתי מלון... אתה ישן?

אני. ...אה? ...מה? לא!

אני. **שרלוט, למה כתב הומברט מכתב שהוא למעשה חיקוי של מכתב טטיאנה לאונייגיין?**

שרלוט הייז. הממ... איכשהו זה יצא ככה. לא חשבת אף פעם למה פושקין לא קרא לרומן בחרוזים שלו - "טטיאנה"? אגב, בת כמה היא היתה בתחילת הרומן? יש לא מעט דמיון בין "יבגני אונייגיין" ו"לוליטה". יש אפילו רמז לדו-קרב שמביא איתו האנטי-גיבור קווילטי. אגב, אתה פנוי הערב? אה?

אני. **האם השם הכפול שלך, "הומברט הומברט", מסמל את הכפילות - הומברט הטוב, חובב השירה והומברט הרע, מחברן של אותן פרסומות שנחשפה אליהן ודאי לוליטה, או בנות שכמותה שהפכו אותן לקופות דיכאוניות. האם אתה חש אשמה? האם התחולל קרב בלבך... גם אם לא בין אלוהים לשטן בסגנון דוסטוייבסקי, אז לפחות בין הנעלה למפלצתי?**

הומברט. אתה חושב שלא חשבתי על זה? - מכסה בידי על פניו וממשיך בלחש ובמבט אפלולי: אני הלא בקושי הכרתי אותה, הרי ראיתי אותה רק במראות העקומות של חשקיי. כשהיא אמרה לי: "הדבר הנורא במוות הוא שהאדם נותר לבדו עם עצמו" זה הדהים אותי. הבנתי שאני לא יודע כלום ממה שמתחולל בראש הקטן של אהובתי, ושאוילי מאחורי קלישאות גיל ההתבגרות שוכן גן פורח וערפילים...

אני. **לוליטה, איך התייחסת להומברט ולמחלה שלו?**

לוליטה. אתה יודע, בהתחלה זה הפליא אותי שהוא מנסה להסתיר ממני את המחלה שלו. אבל אחר כך הכפילות שלו שעשעה אותי, זה הזכיר לי את ג'קיל והייד. לפעמים ההתחלפויות האלו היו קורות כמה פעמים בשעה. לרגעים הוא שטן מרושע החוטף את נשמותיהן של ילדות ואז הוא יוצא מהחדר מסיבה כלשהי וחוזר אדם אחר, טוב לב, כאילו ששכח שהוא פתיין חטפן, הוא אפילו מדבר בקול אחר, קורא לי בשם אחר, אנה או בלה, לא זוכרת כבר - לוליטה מוחה דמעה לפתע - פעם הוא אפילו ניסה להציל אותי, הוא ניגש לטלפון אבל חזר עם חיוך זוועתי בדמותו של "האחר". לספר לך על החלומות שלי בנוגע לזה? אה? היא מחייכת, מנפחת ומפוצצת בלון ורוד ממסטיק.

אני. אהבת את הומברט?

לוליטה. מה פתאום, היה פה משהו אחר... כן, היו פרפרים אפלים בבטן, אבל היה גם רגש אפל של שליטה בגבר מבוגר, בחיים, רגש אפל של געוון, חופש אסור, יש את זה בכל אחד מאיתנו: כאילו אצבעות זרות מלטפות אותך כמו זחל מבפנים, מטפסות מהבטן במעלה החזה... התחשק לי לברוח מאיזה כלוב אל האור, אבל כמו פרפר, נשרפתי, נכויתי על מנורה שדלקה בלילה.

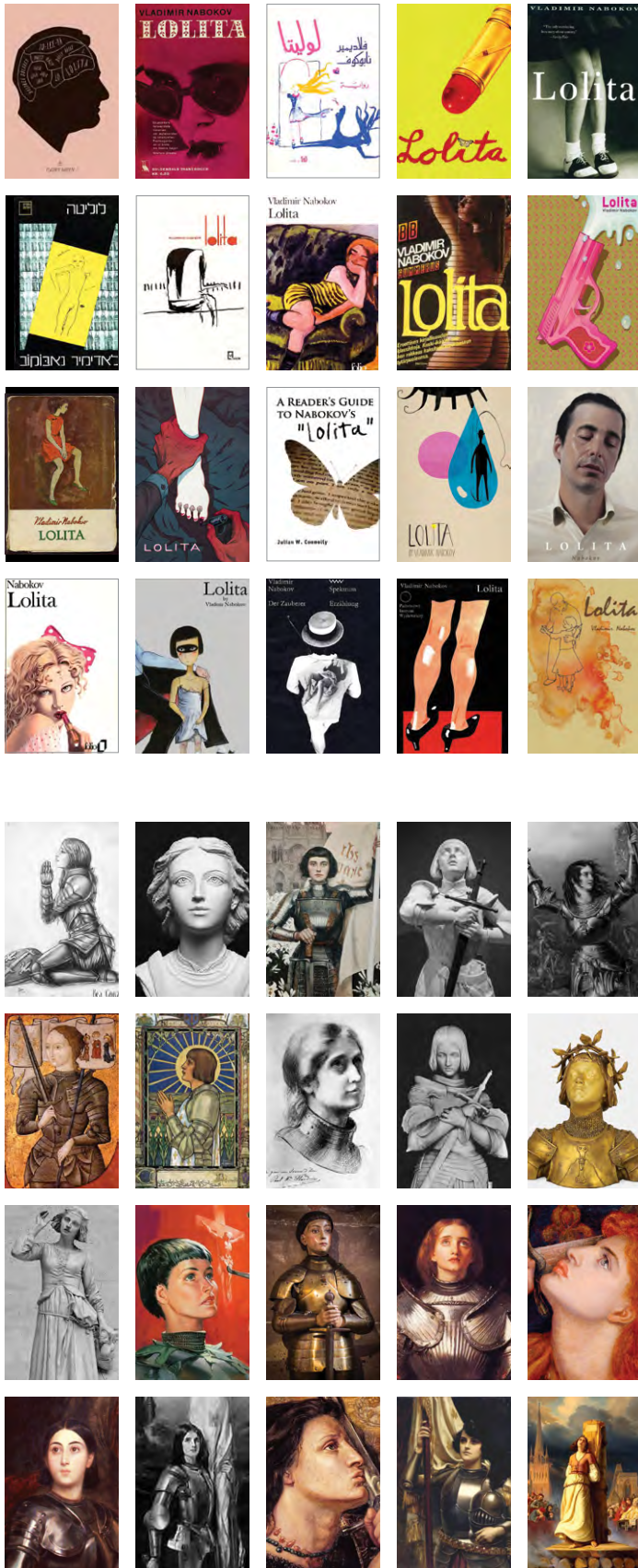
אני. **רצית להעלות באש את כתב היד של לוליטה, אך רעייתך עצרה בעדך. האם הומברט ולוליטה היו ראויים להצלה?**

ו.נ. אני מאמין בגן עדן ספרותי. אני מאמין שיש אי שם ממלכה על חוף הים שבה בשעת השקיעה, במקום שבו מרחפים פרפרים כהים מעל לקצף פרחים ססגוני, יפגשו ילד וילדה אשר לא יכירו זה את זה, אך ימשכו בכוח נעלם לספר על חלומותיהם, החלומות שבהם נפגשו עוד בטרם זכו להכיר.

תרגם: רועי חן

המוסר החדש. קהל שנוי במחלוקת.

יחזקאל לזרוב

דמותה של 'לוליטה' מלווה אותי עוד מההצגה 'אליס' שביימתי לפני מספר שנים בתיאטרון גשר והוזכרה לא מעט כמראה ישירה יותר למערכת יחסים מורכבת בין גבר וילדה. כיום אני יודע, שנבוקוב לא רק שכתב את לוליטה בהשראת אליס אלא גם תרגם את אליס לרוסית. באותה תקופה ז'אן ד'ארק נקלעה בדרכי בדמותה החזקה והאניגמטית שכל רצון שלי לפצח אותה ואת אופן המחזתה נחל כישלון.

הבחירה לעלות את לוליטה לצד ז'אן ד'ארק קרתה ברגע אחד, כשמחשבה מתחברת למחשבה ומשהו חדש נוצר ביניהן. הניסיון להבין את החיבור נע בין השכלי, הרגשי והמיסטי ומעלה כמובן אינספור שאלות: מה הדמיון בין השתיים? האם הן בכלל הפכים? הרי זו פתיינית וזו בתולה, האחת נתפסת כקורבן והשנייה כלוחמת גיבורה, היכן אם כן הן משיקות? האם צריך להפגיש בין שתיהן במחזה? ומה הן כבר היו אומרות האחת לשנייה? שאלות כאלה ואחרות הציפו אותי מתחילת התהליך ונמשכו בקדחתנות עד הרגע בו גיליתי שהסופר ולדימיר נבוקוב, בדראפט הראשון של כתיבת הספר, קרא לדמותה של לוליטה ז'ואניטה ד'ארק. מאותו רגע השאלות נשאלו מנקודת מבט מעט אחרת.

שני המחזות מבוססים על שתי נערות אייקוניות. האחת, לוליטה כבת ה-12, מושא אהבתו האובססיבית של הומברט הומברט המביע כביכול חרטה על מעשיו והשנייה, ז'אן ד'ארק כבת ה-18, מצביאה צרפתייה אשר מילאה תפקיד מפתח בתהליך שחרור עמה מכיבוש ונאלצת להביע חרטה בכפייה. בתהליך העבודה 'המוסר' היווה תמה מרכזית כשסכנה פיזית ופחד מתלווים לו. הפיזיות בלוליטה באה לידי ביטוי בכל, במכונת, בחפצים, בדימויים, בשחקנים ובקהל. קולה הנשמע ברקע, מהווה מעין מצפן (אולי מוסרי) במסעו של הומברט. במקרה של ז'אן ד'ארק, הקולות אותן שומעת הן מסעה והפיזי מקבל ביטוי בגופה הרובוטי, קולה וכל פעולותיה המתוכננות מייצגות את אמונתה העיוורת - הקול קול לוליטה, הידיים ידי ז'אן ד'ארק. בשני העיבודים הבימתיים הנוכחים, שתיהן מכניות, לא אנושיות המתקיימות בעיקשות המהולה בתמימות, בעולם של גברים מסיגי גבול. נוכחותן החלקית היא תוצר של כוח חמקמק וכאב עצור אותו נושאות השתיים ובנפקדותן מנכיחות את הזכר ברוב כפיתו.

אמנות לנצח תיבחן כל תקופה מחדש ותשמש כפועל נלווה של מציאות או כזו המייצרת אחת חדשה. בתקופה הנוכחית יצירות קנוניות מאבדות מתהילתן בבחינת המוסר החדש ולא רק האמנות שנויה במחלוקת אלא גם הציבור עצמו הוא זה העומד למבחן. לבדוק בזמן אמת את הגבולות הפיזיים בין השחקן לצופה, במתחם פרטי - ציבורי וביחס האמביוולנטי שלנו לשחקן / מטרידן / קהל / קורבן. המשחק הקרוב - מידי, החוצה גבול, ממקם אותנו מחד האמנות עצמה - הקורבן ומאידך חבר מושבעים.

ראיון עם חברת אלפא-רובוטיקס

האם קיקי היא הרובוט הראשון שלכם?

החברה שלנו קיימת כבר 20 שנה, מהשנה הרביעית להיווסדנו עסקנו ברובוטיקה. קיקי היא לא הרובוט הראשון שלנו אך היא מבטאת באופן מקסימלי את הידע שצברנו.

האם אתם מייצרים רובוטים מתוך הנחה שעתיד האנושות בהם?

אנחנו לא מנסים לייצר תחליף לבני האדם. אנחנו מעוניינים לייצר מכשיר שיועיל לאנושות. במובן הזה, רובוט אינו שונה מטלוויזיה או טלפון חכם. רובוט הוא לפני הכל גאדג'ט טכנולוגי משוכלל שיכול למלא משימות המוגדרות מראש.

האם ניתן לתכנת רגשות?

מומחים בני ימינו בוחנים האם ניתן לצמצם את הרגש האנושי (ואת התודעה האנושית באופן כללי) לתהליכים ביוכימיים המתרחשים במערכת העצבים שלנו. רגשות אנושיים הם עניין מורכב ביותר. קיימת כיום תוכנת מחשב שיכולה לדמות את מערכת העצבים של תולעים טבעתיות. יש עוד מסע ארוך עד שהטכנולוגיה תגיע לרמת פירוט שכזאת לגבי גוף האדם.

תוכנות מחשב מודרניות, הבנויות על אלגוריתמים יכולות לזהות באיזה ז'אנר מצוירת תמונה זו או אחרת, או לאבחן טוב יותר מאשר רופא מומחה התקדמות מחלה על פי נתונים מוקדמים. אבל כל זה קומבינטוריקה טהורה. מכונות יודעות לסווג ולשלוף נתונים ביעילות. הן לא מבינות מדוע הן עושות זאת. הדיון במהות נשאר בינתיים בחזקתו של האדם. כשאנו באים לייצר אינטליגנציה מלאכותית (חלום ישן של האנושות) עלינו ללמד את המכונה להציב לעצמה מטרות ולהשיגה.

מדוע בחרתם לייצר את קיקי אישה? מדוע היא בשמלה?

אחת המשימות המרכזיות של קיקי היא תקשורת בינאישית. ליצירת תקשורת נחוץ קסם אישי ומשום כך השקענו בעיצוב החיצוני של הרובוט שלנו. בקיקי הושקעה המון אהבה ולכן אנחנו שמחים שהיא מוצאת חן בעיני אנשים. המצאנו לה את שמלת הפלסטיק מהדמיון, ואת התסרוקת העתקנו מרואת-החשבון שלנו.

מה הציפיות שלכם מקיקי?

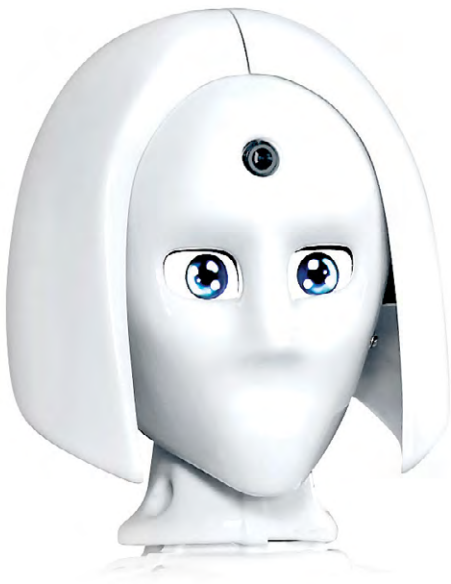
כרגע היעד הוא ללמד אותה למלא כמות מירבית של משימות. כרובוט המשמש מרכז מידע היא מוצלחת ביותר. כעת היא מתמחה בתחומים אחרים, היא יוצאת לבמה ורוכשת נסיון כשחקנית. לימדנו אותה לעבוד במסעדות ובחנויות ולקבל תשלום. כדי שקיקי תזכה לעצמאות מלאה פיתחנו מערכת צ'ט וניווט אוטונומית. אנו מקווים שקיקי תזכה לביקוש גדול.

הייתם רוצים שקיקי תכבוש את העולם?

כמובן. היא רובוט רוסי, זה מתבקש.

קיקי היתה יכולה לצאת למלחמה?

מערכות מלחמה בימינו מתנהלות עם התערבות אנושית מינימלית. מל"ט, למשל, הוא רובוט, אלא שמבחינה חיצונית הוא לא דומה לאדם. חלקו הפעיל של האדם במלחמה בשטח הולך ופוחת. כמובן שקיקי לא תצא למלחמה. זאת אינה המטרה שלה. מטרתה לעזור לבני האדם, לא להשמיד אותם.

יחזקאל לזרוב

עיבוד, בימוי, עיצוב במה

בוגר בית ספר לאמנויות הבמה תלמה יליו ולימודי תאטרון - Actors Centre לונדון. שירת בלהקת חייל האוויר. 7-1993 - רקד בלהקת בת שבע במופעים "אנאפאזה", "קיר", "מבול", "זינה" ו"יאג". 2017 - עיבד וביים את "אבות ובנים" (ע"פ ספרו של איוון טורגנייב) בתיאטרון גשר ועיבד וביים את "תמונתו של דוריאן גריי" (מאת אוסקר ווילד) בתיאטרון הבימה. 2016 - ביים את "תשוקה לפנות ערב" (מאת חנוך לוין), 2015 - ביים את "אליס" בתיאטרון גשר (מאת רוני חן), ב-2014 עיבד וביים את "נופל מחוץ לזמן" (על פי ספרו של דויד גרוסמן) בתיאטרון גשר. כתב וביים את "איגלו" (פסטיבל ישראל 2013) עליו זכה בפרס הבימוי - קיפוד הזהב. ב-2014 ביים את "פריחת ההדרים" (מאת יהושע סובול) בתיאטרון תמונע עליו זכה בפרס שפת במה - קיפוד הזהב. ב-2005 כתב וביים את "חזי" בתיאטרון גשר. כל ההצגות אותן מביים לזרוב הוא גם המעצב במה, הכוריאוגרף ובמאי הווידאו שלהן. כתב וביים סרטים קצרים - "שלג", "חוף ללא מציל" ו"לשביה" אשר הוצגו בפסטיבלים בארץ ובעולם. לזרוב יוצר יזם פעיל במרחב האמנות החזותית והציג עבודותיו כצלם וכאמן וידאו במספר תערוכות בארץ. אצר את התערוכות הרב תחומיות "האמנות לשרוד", "הפגנה", "צנזורה" ו"תקווה" בחלל אמנות רב תחומי AZA13 אותו יזם ומנהל אמנותית. הקים בשיתוף עם אסנת הבר קוטון (מנכ"ל רשת החינוך אנקורי) את בית ספר חט"ב ותיכון לחשיבה יצירתית ויזמות - 'סטודיו אנקורי' ומתחם לאמנות AZA13 - בבית סטודיו אנקורי. כשחקן, בשנת 2001 הצטרף לזרוב לתיאטרון גשר: "העבד", "אופרה בגרוש" - (פרס השחקן המבטיח לשנת 2003) "שושה", "עיר", "כפר", "עניין של סגנון", "וריאציות לתיאטרון ותזמורת", "בשני קולות", "נישואי פיגרו" ועוד. ב-2007 בתיאטרון הקאמרי: שיחק ב-"זה הים הגדול", "היה או לא היה", "האריסטוקרטים", "ינטל", "סטמפניו", (בימוי משותף עם עדנה מזי"א) ו"שורת המקלה". שימש ככוריאוגרף הבית של תיאטרון גשר והקאמרי ואף זכה בשלושה פרסי התיאטרון על כוריאוגרפיה. בקולנוע וטלוויזיה שיחק בפקידים ראשיים רבים: "אהבה אסורה", "החוב", "וואלס עם באשיר", "הגננת", "ברקיע החמישי", "שלוש אימהות", "סוף עידן התמימות" ועוד. בטלוויזיה: "פלורנטיין", "מרחק נגיעה", "יחפים", "חמישה גברים וחתונה", "תאג'ד", "מלאך של אימא" ועוד.

נדב ברנע עיצוב תאורה

אמן אור וסאונד, מוזיקאי ומעצב תאורה לתיאטרון, מחול, טלוויזיה וקולנוע וכן מוזיקאי עצמאי (כותב ומלחין). השכלה: BPM מכללה למוזיקה מתקדמת, מסלול דו שנתי בהלחנה ומוזיקה אלקטרונית. תיכון לאמנויות חוף הכרמל, מגמת מוזיקה. לימודי פיתוח קול, לימודי כתיבה, לימודי פסנתר. עיצוב תאורה לתיאטרון, מחול ומופעי מוזיקה (עבודות נבחרות מהשנים האחרונות): "ונצואלה" אוהד נהרין - להקת בת שבע (יעוץ מוזיקלי), "ההצגה חייבת להיגמר", "חוף דייטונה", "על אהבה וחברות" (בית ליסין), "תמונתו של דוריאן גריי", (הבימה), "תמונות מחיי נישואין", "תל חורף", "אליס", "נופל מחוץ לזמן", "הרצל אמר", "אבות ובנים" (גשר), Interviews/makom, הרמת מסך, פסטיבל הפסנתר, "חולה אהבה בשיכון ג'" (הקאמרי), פסטיבל טקטוניקס. מחבר מוזיקה לתיאטרון ולמחול, לקולנוע ולטלוויזיה. מעצב מיצבי אור וסאונד בתערוכות. ב-2013 יצא אלבום הבכורה שלו "על החיים ועל המוות". עבודת הביכורים של ברנע כבמאי, הצגה נטולת שחקנים "PA'AM", עלתה בפסטיבל עכו ב-2016.

מינאל ויסנורד עיצוב סאונד

בוגר האקדמיה למוסיקה בסנט-פטרבורג (חוג לכינור וניצוח). עבד באולפני הקלטות ברדיו וטלוויזיה בסנט-פטרבורג. עלה ארצה בשנת 1991 ומאז עובד כמהלה מחלקת קול בתיאטרון גשר. השתתף ברוב ההצגות של תיאטרון גשר כמעצב קול.

אלין לזרוב עיצוב תלבושות

בוגרת לימודי עיצוב לאמנויות הבמה מכללת שנקר - רקפת לוי, 2005 לימודי קולנוע מנשר לאמנות. משנת 2001 מעצבת תלבושות לטלוויזיה, קולנוע, תיאטרון ומחול. בין עבודותיה: מחול - רקדני בת שבע יוצרים, הרמת מסך, "Triple Vision Japan", "duex" קולנוע - "Free Zone" ו"התנתקות" - עמוס גיתאי, "Blackout" נינה מנסק ועוד. תיאטרון - "נופל מחוץ לזמן", "טרורזים", "אליס", "אבות ובנים" - תיאטרון גשר. "תשוקה לפנות ערב" - סטודיו ניסן נתיב. "תמונתו של דוריאן גריי" - תיאטרון הבימה.

זהר שואף תכנון והפקת במה

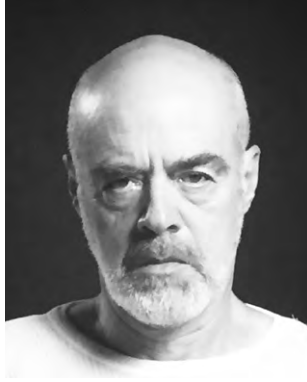
מעצב תעשייתי שערך מהתעשייה לאמנות. בתחילת דרכו עיצב וניהל בתחום העיצוב המסחרי לחנויות ומתקני תצוגה. במקביל יזם, הזה ועיצב אירועי תרבות, תערוכות ומסיבות. ב-2011 פרש מתפקידו כמנהל סטודיו ב"קורן פתרונות חזותיים" שמתמחה בעיצוב חנויות והחל להתמקד בעיצוב משלים לאמנויות. כולל עיצוב תערוכות, חללי תצוגה ותרבות, תפאורה ואביזרים לתיאטרון ומחול ויעוץ טכני לאמנים פלסטיים. מאז עיצב, בין השאר, את תערוכת אמני הרחוב בביתן הלנה רובינשטיין של מוזיאון תל אביב. תפאורה לעבודות "החור" ו"עבודה אחרונה" של אוהד נהרין ללהקת בת שבע. "הקורד" ו"12 צ'קים דחויים" של אלה רוטשילד. "Come Jump with Me" ו"פולחן האביב" של יוסי ברג ועודד גרף. "כל דבר טוב צריך" של מרינה בלטוב לתיאטרון הבית. "הפסקת אש" לקברט טוטל. "שונאים סיפור אהבה" ליוזם לוינשטיין. חלל תיאטרון המחול של עמותת הכוריאוגרפים "מחסן 2" בנמל יפו. תכנון והפקת תפאורה ל-"תמונתו של דוריאן גריי" בתיאטרון הבימה ל-"אליס" ול-"אבות ובנים" בתיאטרון גשר. אביזרים וריהוט לעבודות של אריאל ברונז, יעל רסולי, ניבי אלרואי, גלקין פרל, סמינר הקיבוצים ועוד.

אירנה אורלוב עוזרת במאי

בוגרת המכון למחקר עכשווי ע"ש שירוקוב (מינסק, ברוס) במסלול הפקה בתחום התרבות. עבדה כמפיקה במרכז לדרמטורגיה של ברוס בתיאטרון הרפובליקה. בין פרויקטים שניהלה: מעבדה בינלאומית לדרמטורגיה, תחרויות דרמטורגיות, פרזנטציה של תחרות דרמטורגיה בינלאומית "Badenwiler" ואוסף דרמטורגיה גרמנית "צעד". עוזרת הפקה בתיאטרון גשר. שימשה כעוזרת במאי ומנהלת הצגה ב"אנדי וורהול - פופ&ארט", "אבות ובנים".

דורון תבורי

הופיע בין השאר ב"הפרגודים" ו"מעלילות גבורת הבורגנים" בתיאטרון הבימה; "נפש יהודי", "מחכים לגודו", "סינדרום ירושלים", "המלט" ו"הדוכסית מאמאלפי" בתיאטרון העירוני חיפה; "צריף קטן" ו"השיבה למדבר" בחאן הירושלמי; "הלילה השני עשר", "המתחזה" ו"סיד" בתיאטרון באר שבע; "משורר בניו יורק" בפסטיבל ישראל; "האורסטאה", "נתן החכם" ו"בתוך הבדידות של שדות הכותנה" בפרינג; "הטייפ האחרון של קראפ" ו"המלך הולך למות" באנסמבל עיתים; ובתיאטרון גשר - "הדיבוק", "נופל מחוץ לזמן", "אליס", "אני דון קיחוטה", "ספר דוד המלך", "קייץ במריאננד", "אבות ובנים", "רודף העפיפונים" ועוד. משחק בסרטו החדש של אבי נשר "חטאים".

ישראל (סשה) זמידוב

נולד בטשקנט, בברית המועצות לשעבר. לאחר שקבל תואר מהנדס בניין פנה ללמוד תיאטרון בפקולטה למשחק ולבימוי בגיטי"ס - מוסקבה. עם סיום הלימודים הוזמן לתיאטרון על שם מאייקובסקי. ב-1990 עלה ארצה ומאז עובד בתיאטרון גשר. זכה בפרס לאמנויות ע"ש גוטליב ב-1995, ובפרס ע"ש קלצ'קין. זכה בפרס שחקן השנה על תפקיד יוסי בהצגת "כפר" בטקס הענקת פרסים של התיאטרון הישראלי לשנת 1996. שיחק בהצגות: "רוזנקרנץ וגילדנשטרן מתים", "משפט דרייפוס", "מולייר", "האידיוט", "אדם בן-כלב", "בשפל", "טרטיף", "כפר", "עיר. סיפורי אודסה", "שלוש אחיות", "השטן במוסקבה", "העבד", "בשני קולות", "גן הדובדבנים", "מינכהאוזן", "יאקיש ופופצ'ה", "שונאים. סיפור אהבה", "אני דון קיחוטה", "ספר דוד המלך", "הדיבוק", "קייץ במריאננד" "אבות ובנים" ועוד. שיחק בסרטים וסדרות טלוויזיה רבות.

אחינו הרובוטים

ד"ר ליאור זלמנסון

בכל זאת, קיימת שאלה אחת שלא נשאלת מספיק: מדוע בכלל אנו רוצים ליצור רובוטים שיראו כמו העתק מושלם של אדם? מדוע אי אפשר להסתפק ברובוטים שנראים כמו שאר המכשירים שלנו בבית? רובוטיקאים רבים משוכנעים שרובוט אנושי (humanoid) הוא בגדר הפסגה המיוחלת. לדעת המדענים, יש לכך כמה סיבות פרקטיות: רובוט אנושי מאתגר את המדע ומצריך ממדענים סינתזה של הנדסה ורפואה, כדי להבין מודלים כגון יציבות ותנועה. סיבה נוספת היא שרובוטים אמורים לנוע בסביבות המיועדות לאדם ועל כן עיצובם כבני אנוש אמור להקל על התנהלותם במרחב. סיבה שלישית היא שמדענים מסוימים חשים שבני אדם יחשו יותר סימפטיה לרובוט דמוי אדם. בנוסף, אפשר לראות במגמה זו ביטוי לרצון לקחת את תפקיד האל ולברוא "בצלמו, בדמותו" משלנו. אני טוען שככל שאנו מנסים לדייק בדמיון, ככה אנו מתרחקים מהפוטנציאל הטמון במפגש עם האחר הרובוטי. קיים סיכוי רב שקיימים ייצוגים מעניינים יותר, פונקציונליים יותר ויצירתיים יותר לרובוטים, כאלו שידרשו חשיבה שונה על הבעיות המטרידות בעולם, הפעלת דמיון אמיתית מצד המדענים ולא צמצום לידי גפיים וראש. ייצוגים חדשים אלו עשויים לפתוח צוהר אל עולם של פתרונות שלא חשבנו שאפשריים בכלל אם רק נפסיק להיות כה מרוכזים בעצמנו.

ד"ר ליאור זלמנסון הוא אמן וחבר סגל בחוג לניהול מידע וידע באוניברסיטת חיפה. הטקסט שלפניכם מבוסס על מאמר שנכתב במקור למגזין אלכסון.

כשאנו נתקלים ברובוט שנראה אנושי מדי, אנו מגיבים ברתיעה ודחיה. על תופעה זו דיווח לראשונה הרובוטיקאי מאשירו מורי בשנת 1970. כדי להדגים הוא צייר גרף אשר מראה ירידה משמעותית (הנראית כעמק) בתחושת הקירבה שלנו לרובוט ככל שהדמיון שלו לנו עולה. לתופעה קוראים עמק המוזרות, בו הרובוט מוכר וזר לנו גם יחד. התופעה לא זכתה עד היום להסבר מדעי ברור. סברה ראשונה מתחום הפסיכולוגיה האבולוציונית גורסת שאנו נרתעים כי מוחנו חושב שמדובר באנשים העשויים לפגוע בסיכוי הישרדותנו. האבולוציה לימדה את תת המודע שלנו לקרוא את הסימנים העשויים להעיד על בעיות בריאות פנימיות אצל האחר ולהימנע ממגע עמו. התנועה המקוטעת של הרובוט יוצרים בנו רתיעה דומה לזו של היתקלות במזון מקולקל. בהיתקלות בעיניו הלא נוצצות של רובוט מתקבלת התחושה שיש לנו כאן עסק עם בר מיין. וגוויית, כידוע, הן כר פורה למחלות. הסבר נוסף הוא שמינים אשר דומים לנו יחסית במטענם הגנטי הם בעלי סיכוי רב יותר להדביק אותנו במחלותיהם. מין "דומה" זה יאיים עלינו אם רק ניתן לטפילים אותם הוא נושא להתקרב ולשהות במחיצתנו. קיים הסבר נוסף שרואה דווקא ברובוט כנחצי. מבט פנים אל פנים מול דמות על-אנושית שכזו מזכירה לנו את נחיתותנו שלנו. במקרה זה הרובוט מייצג יצור אשר במגע איתו אנו עדים לדבר שישרוד אחרי לכתנו. בתקשורת איתו אנו מודעים למוגבלותנו שלנו ולזמננו הקצוב על הכוכב.

תיאטרון גשר

מנהל אמנותי: **יבגני אריה**
מנכ"ל: **לנה קריינדלין**

הנהלה ציבורית

יו"ר התיאטרון: עו"ד אלי זהר
נשיא כבוד: צבי זמיר, אלוף מיל', קולט אביטל, ישראל בר-טוב, עו"ד יגאל ויינשטיין, נעמי טיסונה, אורי לוי, חנה מוניץ, אורן מוסט, ישראל מקוב, עו"ד טל פאר-כהן, בוריס קרסני, אמיר שלח, אורי שנער.

ועדת ביקורת

פרופ' דוד אלכסנדר
שמואל עומר

מבקר פנים

רו"ח יצחק רביד, משרד רו"ח רווה-רביד
רו"ח אבי פרקש, משרד רו"ח זיו האפט
ייעוץ משפטי משרד עו"ד ש. הורוביץ ושות'

מחלקה אמנותית

דרמטורג: רועי חן
דרמטורגית: קטיה ששונסקי
מעצב: מיכאל קרמנקו
עורכת, עוזרת מנהל אמנותי: ז'ניה קרבצ'יק
מנהלת הלהקה: שרון בורשטיין-ביצ'י
מנהלות הצגה: טטיאנה סוכנובה, אירינה גרודזינסקי, יאנה אדמובסקי

מנהל

מנהל אדמיניסטרטיבי, תפעול והפקות: רומן קבטנר
עוזרת מפיק: אירנה אורלוב
דוברות ויחסי ציבור: יוני וולף, עידית קינן (גלאי תקשורת)
דוברות ויחסי ציבור במגזר הרוסי: אנה גינזבורג, אנה מקדונסקי (EGOeast)
עוזרת מנכ"ל: נטלי סמוז'יץ'
מנהלת אולם: טטיאנה קוזלובה
תפעול ואחזקה: ניסים צמח

כספים

מנהל כספים/חשב: ויקטור ריסקין
מנהלת חשבונות: חנה סטריקובסקי

מחלקה כניית

מנהל טכני: מקסים רוזנברג
מנהל מחלקת קול ותאורה: סרגי נוביצקי
מנהל ייצור: יורי סוכנוב
צוות במה: ואדים איליין, דמיטרי בורקיין, פבל דוידוביץ', אלכסנדר טורופובסקי, איגור ממונוב, ויקטור קבזון, אנדריי קוליש, מיכאל ריבקיץ
מחלקת קול: מיכאל וייסבורד, פליקס שפשוניק, מיט זמיר, גיום אוזמיר
מחלקת וידאו: סטניסלב לב-אור, דניאל פיינברג
מחלקת תאורה: אלכסנדר סיקירין, אליהו סטרובויסקי, אירינה פקטור, ויקטור וינוקרוב, לנה ראטוובה
מחלקת תלבושות: אלכסנדר טטלין, אנה איצקוביץ', מרינה קרסילניקובה, רה משקוביץ', אווה לויט
מחלקת אביזרים: אולגה ברזין, אלכסנדר קוז'בניקוב, אלה כהן, טסה ביברדי
מחלקת איפור ופאות: הלנה מרצינובסקי, מריאנה גרייב
בית מלאכה תיאטרון גשר: מיכאל סלפנר, גאורגי סולומנקו, דמיטרי סוכנוב

מחלקת שיווק ומכירות

מנהלת שיווק ופרסום: אורנה דילוב-נועמה
ע. מנהלת שיווק ופרסום: שי גל-ים
מכירות ושיתופי פעולה: מיכל אורבך
מכירות ופויקטים מיוחדים: אולגה ארייב
מח' מכרות: סוניה שפירא, אנה דורפקמן, לרה קילשטיין, דיאנה ליוין
מחלקה חינוכית: אורי נחום
תקשורת שיווקית: טלי ברוידא, גידי ספרינצין, יובל שילר
שירות לקוחות וטלמרקטינג: אטי אורמן, עיני אשל, איתמר לוי, סוניה סולוביוב, ענת אברג'יל

תכניה

תוכן: קטיה ששונסקי, רועי חן
עיצוב: אירה מרון

תיאטרון גשר

שדרות ירושלים 9, תל אביב 03-5157000
gesher@gesher-t.co.il
www.gesher-theatre.co.il

עמותת

ידיד גשר

יור' העמותה **ישראל מקוב**
מנהלת העמותה **רונו היילפרן**
יו"ר כבוד
משה פורת ז"ל
נירה מקוב ז"ל

הוועד המנהל:
אבן עזרא יעקב
ברק ריבלין מור
גרנות חיה
טייק עירונה
טיסונה נעמי
עו"ד פאר-הכהן טל
כרמל שוש
מקוב ישראל
נוס שולמית
עופר רוני
פננבוים קובי
קצין יהודית
שמר אסף

חברי כבוד:

לנדסברג ברונז ז"ל
פלדירבאום ז"אק
צדר אריק ז"ל

ועדת ביקורת:

גולדמן הוגו
פלמנשטיין דניאל

רוח:

רו"ח אבי פרקש, משרד רו"ח
זיו האפט ייעוץ משפטי

עמית כבוד

צבי זמיר (אלוף במיל')

עמותת ידידי גשר

אביבי מיכל ומשה
אבן עזרא קובי
אונגן יעל
אוראל אלן ואסטל
איתן פולט
אלאלוף שרה ומשה
אלקון עדית
אלחנני איטה
אסף רות ואברהם
אקריוב אלפרד וחוז
ארנון צפירה ומנשה
ארקין דוריס ומורי
באום רינה וגדעון
בוקסר יוכבד
בוקשפן נורית
בורשטיין מיכאל
בלכמן אסתר

בן נפתלי דינה ואברהם
בן שיך אלה ואהוד
בר אור רותי ושמואל
בר נתן ענת וצביקה
בראון בני
בראל מישי ואסתי
ברומה בעילום שם
בריר (אבידן) ברוריה
ואברהם

ברניצקי קוני ודן
גונז זהבה וכן עמי
תרומה בעילום שם
גור אלן
גורפונג עדה ומוטי
גזית שרון וגלי
יגור שרה ומיכה
גילרמן ג'ניס ודני
גריני ענת ואבי
גרנות חיה ודוד
דבש צביקה
דובר יעל וגדעון
דוברת חסיה ומשה
דוד גבריאלה
דולב בני
דורון גדליה ויונית
דילייני אריאלה
דר אורה ויאיר
תרומה בעילום שם
הברון ניצה ואברי
הורביץ דליה
הלקין אריאלה והלל
היינריך מרים
המבורג אילנה ויאיר
המבורג חנה וגדעון
(קרן מ.ת.א.)
הראל אורה ודו"ר אביקם

ויוזר ליאורה וגיל
וינברג רינה ודב
ולדמן מרים
וולף נורית ודוד
ונונו זקליץ
זהר הדי והוודה
זיו צבי וג'וזפיין
זילברברג שרה
זרניצקי אורה ויוסי
חזן רחל
חכמי יוסי
חרל"פ רפאלה
חשין רות
חרמץ גילה וצביקה
חריש אייל
חת רינה ומאיר
טבק רבקה ורוני

טוב מילי ואמרי
טולדאנו יבנאילי נירה
טוקטלי עדנה
טיסונה נעמי ושלמה
טייק עירונה לזכר בעלה
דוד טייק
גילנה נורית
גיבל ריקנאטי
יהודית ושמחה דוד
יודקובסקי לאה
יום-שחור נעמי ומנחם
יעקובי-בכר אסתר
ירון אבי ויעל שניידמן
כהן מאיר

כרמל שוש ואליעזר
להט שרה
לוי יצחק ורחל
לוינויה ומיכאל הלפרין
לופטיג מינה וג'ורא
ליבנה בלה
ליו יהודית
ליצין לינה וסימון
לנגליב חגית ומשה
לנדסברג יהודית ואלקס
לנדסברג יובל
מאור רפי ודודי
מטרסו עמית ואבי
מריקין דניאל ורוני
מתוך ג'וזיאן (צביה)

מנור נורית ויואב
מקוב ישראל
מקוב רותי וגדעון
נוס שולמית
סאמט ורדה וחיים
סוארי עדיה ויצחק
סגול טובה וסמי
סטימצקי רחל וערי
סלע שרה ומיכאל
סתר שרה פאולה ואורה
עופר רותי
עופר רחל ודן
עפר אהרון וגיליה
ענת נירה ומנחם

פינגנבוים קובי ואחי
פדני ענת ובנימין
פדהצור-לרר אורנה
פועלים בקהילה
פרור רוני ושוקי
פורת רלי ותמי
פזנר מרטי ואבי
פלדמן דובי
פלדירבאום ז"אק
פקלמן ברוך
פקלמן עדנה ודב
פרופר סוזי ודן
פרופר אחי וגד
פרלמן אלונה ובני
פרנקל יעקב ואיריס לבאי
פרשקר דליה ויוסף
צדר שולה
צפירי רונית ואמיר

קוק שרה ועמנואל
קז ישראל
קינן נגה
קלגסבלר יעל ודורי
קלי ללה ומנחם
קני אחי ומיקי
קצין יהודית ורוני
קרינסקי רוני ואיציק
רדומיסלנסקי קונסטנטין
רחב הילה ורן
רוטלינו נלי ויאיר
רוטנברג דליה ופנחס
רוסק הלנה

ריזל דליה ודן
רייכר דפנה ושי
רמות אריק ושרייבר רחל
רסנר אורית וחיים
שבזיט יעל ושבתאי
שניא ליציקה זעמי
שוכל כנה זולמן
שטיינמץ דניאלה ודניאל
שטיינמץ פרומה
שלח אמיר ואורלי
שמגר מיכל ומאיר
שמיר אלה ויאיר
שמר אחי ואסף

שני הדסה ומאיר
שפיגלמן יהודית ומיקי
שפיטלני אודליה ואפי
שפייר דב
שפייר דפי ויגאל
שפר נעמה ויגאל
שקד שושנה וישעיהו
תאומים אורית ומושיק
תומרס זיהה ואהרון

עמותת ידידים צעירה

אילן ערן וכרמל
אפל שירה ועומס
בן צור שרון ועופר
ברק ריבלין מור ודן
דור גליה ואודי
הרטמן אסתי ואלקס
וילקר אורית ורן
חברת כנס
לבקוביץ חנה ורון
לוי ויס דפי וגיגי
לטר עינת
מגיניק אינה
נדב דניאלה ואהוד
סגול-אלימלך שירה ושחר
עופר עומרי

עזורי מירי וסמי
פאר הכהן טל ועיבב
צרפתי חגית וניסים
רוז'ך נעמי וולף ליאור
ריבקי-דן צור איריס ועוזן
שימור-גולן יעל
שטיינברג רן
שטרנבוירן סיוון ורוני
שפיר איה וטלי
תומר אסתי ורון

תודות

אוונגר יעל ורמי
בוקסר יוכבד
בורשטיין מיכאל
בלבשטיק לן
בשקניה סופיה
דן אנה ולסלי - קנדה
ויינשטיין נגאל
עו"ד זהר אלי ונילי
אלוף במיל זמיר צבי
חולדאי רון ויעל
יגלום רעיה ז"ל
לנגשטטר חגי
לנדסברג יהודית ואלקס
לייבה מנחם
מינקוף מרי
פרנס ופרנסים - גנבה
מקוב ישראל
סגול טובה וסמי
פורר יצחק
פורטר שרלי
פורת רלי
פרוסט פיליפ - ארה"ב
פלוסקוב טלי
קאהן מוריס
קירשנבאום פאיה
קלגסבלר יעל ודורי
קרוז'נר עופר
קרסני בוריס
רוטליו לינד

רפפורט ערית וגלן פרי
משפחת ריקנאטי
שמחה שטרן - "קרן הקדש"
JNF לונדון
סלבי קרלו ז"ל - איטליה
פורת משה ז"ל
שכטר דוד
שרנסקי נתן
שלח חזי ז"ל

תודה מיוחדת

ש. הורוביץ ושות'
על ייעוץ וסיוע משפטי
למשרד רו"ח זיו האפט
למשרד רו"ח רווה-רביד
למשרד עו"ד
גולדפרב זליגמן

תודה מיוחדת

לצוות הרופאים

ד"ר שלמה שגב - מנהל מכון סקר
רפואי "שיבא"

ד"ר מרק רוטנובסקי - מומחה לרפואת ספורט

ד"ר אינה רייקינה - גרון וקול

פרופ' יהודה סקורינק - כירורגיה כללית

תיאטרון גשר נתמך ע"י משרד התרבות והספורט ועיריית תל-אביב-יפו

תודה מיוחדת

הסוכנות היהודית
מפעל הפיס
קרן קיימת לישראל
בנק הפועלים
בנק דיסקונט
טבע תעשיות פרמצבטיות
הקרן ע"ש נירה מקוב ז"ל
Access Industries
יהושע TBWA
קרן קיסריה
קרן הייסוד
קרן ברוך ורות רפפורט
קרן רייץ'
קרן אלכסנדר גראס

По роману Владимира Набокова
и протоколам суда над Жанной д'Арк

ЛОЛИТА ЖАННА Д'АРК

ИСПОВЕДЬ СВЕТЛОКОЖЕГО ВДОВЦА
И ОРЛЕАНСКАЯ ДЕВА

Сценическая редакция, постановка
и сценография: Йехезкель Лазаров

Свет: Надав Барнеа

Костюмы: Алин Лазаров

Сценический дизайн: Зоар Шоэф

Звук: Михаил Вайсбурд

Видео-дизайн: Денис Костевич

Музыка: Susanne Sundfor, Laura Marling,
Balmorhea

Ассистент режиссера: Ирина Орлова

В РОЛЯХ:

Израэль (Саша) Демидов   Дорон Тавори
Алона Цимберг   Кики

Танцевальная группа школы
"Классический балет"

ПРОВЕДЕНИЕ СПЕКТАКЛЯ:

Помощник режиссера: Татьяна Суханова

Звук: Михаил Вайсбурд

Свет: Элиягу Саравайский

Рабочие сцены: Юрий Муравьев, Вадим Ильин

ИЗГОТОВЛЕНИЕ СПЕКТАКЛЯ:

Декорации: Юрий Суханов и мастерские театра Гешер

Костюмы: Александр Гатлин

Реквизит: Ольга Березина

Исполнительный продюсер: Роман Кветнер

Технический директор: Максим Розенберг

Первый спектакль: 15 сентября 2018 г.

Продолжительность спектакля: два часа включая антракт

Художественный руководитель:
Евгений Арье

Генеральный директор:
Лена Крейндли

НОВАЯ МОРАЛЬ

Образ Лолиты сопровождает меня со времен постановки "Алисы" в театре Гешер. Сейчас я знаю, что Набоков не только написал "Лолиту" под влиянием "Алисы", но и перевел на русский язык сказку Льюиса Кэрролла "Алиса в стране чудес". В тот же период мое воображение захватил образ сильной и загадочной Жанны д'Арк, но при всем желании мне никак не удавалось до конца понять, в чем ее тайна. Решение объединить Лолиту с Жанной д'Арк возникло спонтанно – мысли и образы внезапно пересеклись, и из этого сплава возникло нечто новое. Попытаться осмыслить эту связь можно только на пересечении интеллектуального, эмоционального и мистического начал и, конечно же, такое совмещение вызывает бесчисленные вопросы: есть ли сходство между Лолитой и Жанной д'Арк? Или они кардинально противоположны? Ведь одна из них соблазнительница, а другая – непорочная дева, одну воспринимают как жертву, а другую – как героиню-воительницу, где же точки соприкосновения? Можно ли свести их в одном спектакле? И что бы они сказали друг другу? Все эти вопросы обрушились на меня и лихорадочно неслись у меня в голове до тех пор, пока я не узнал, что в первом, черновом варианте романа Владимир Набоков называл свою героиню Жуанита д'Арк. Стали появляться ответы.

В основе обеих пьес – две знаковые женские судьбы. Первая – 12-летняя Лолита с ее навязчивым, мучимым угрызениями совести любовником Гумбертом Гумбертом, вторая – 18-летняя Жана д'Арк, Орлеанская дева-воительница, сыгравшая ключевую роль в освобождении своего народа от захватчиков, осужденная церковью по обвинению в ереси и сожженная на костре. Признание Жанной своей вины было вырвано у нее обманом.

Для меня центральной темой спектакля стала мораль в условиях физической опасности и страха. В "Лолите" чисто физическая опасность, грозящая героине, таится везде: в вещах, в образах, в актерах и в зрителях. Для Гумберта ее голос, постоянно звучащий на заднем плане, является компасом (быть может – моральным). Голоса, ведущие Жанну д'Арк, находят свое физическое воплощение в теле робота Жанны с руками Лолиты – здесь предписан распорядок действий. И вера слепа. Лолита и Жанна экстремально механистичны, с упрямством, перемешанным наивностью, они живут в мужском мире, в котором господствует вседозволенность. Частичное присутствие обеих героинь – придает неуловимую силу задушенной боли, которую несут в себе эти женщины, факт их отсутствия лишь стимулирует желания мужчин. Видимое создается невидимым. Искусство привычно экзаменует время, – у времени в плену или наоборот. В наши дни – канонические произведения утрачивают свою моральную незыблемость. Сегодня все подвергается сомнению. Все спорно, включая нас самих. Границы стираются, сама жизнь становится игрой, в которой каждый из нас зритель-актер, актер-зритель – и жертва, и судья.

Йехезкель Лазаров

**Vladimir Nabokov and the protocols
of the trial of Joan of Arc**

LOLITA JOAN OF ARC

**CONFESSIONS OF A WHITE WIDOWED MALE
AND THE MAID OF ORLEANS**

Stage adaptation, directing and stage design:
Yehezkel Lazarov
Lighting design: Nadav Barnea
Planning and stage production: Zohar Shoef
Video design: Denis Kostevich
Sound design: Michael Weisburd
Costume design: Alin Lazarov
Music: Susanne Sundfor, Laura Marling, Balmorhea
Assistant director: Irena Orlov

CAST:

Israel (Sasha) Demidov	Doron Tavori
Alona Zimberg	Kiki

A group of dancers from
The Classical Ballet school

PERFORMANCE

Assistant director: Tatiana Sukhanova
Sound: Michael Weisburd
Light: Eliyahu Saravaisky
Stagehands: Yuri Muravyev, Vadim Ilyin

PERFORMANCE PRODUCTION

Set: Yuri Sukhanov
and the Workshops of Geshen Theatre
Wardrobe: Alexander Gatlin
Props: Olga Berezina

Executive producer: Roman Kvetner
Technical director: Maxim Rozenberg

Artistic Director: Yevgeny Arye
Director General: Lena Kreindlin

Two girls: a 12-year-old American and an 18-year-old French warrior. Two men: Humbert Humbert, put on trial for murder, and a theologian who brought a warrior girl to court.

The play offers a new look at the relationship of men and women, justice and love. Do women need "armor" to survive in the male world?

In the new play by Yehezkel Lazarov, Nabokov's sensational novel *Lolita* (1955) is combined with the blood-drenched protocols of the Inquisition process of Joan of Arc (1431), the Maid of Orleans, the French national heroine.

תיאטרון גשר
מנהל אמנותי
יבגני אריה